

udvide Postsparevirksomheden, idet man vil etablere Postsparefilialer paa Kaserner, Skoler, Skibe o. s. v. og derigennem lette det for Soldater, Skoledisciple og Søfolk at sikre deres Sparepenge. Hertil kommer yderligere dette, at man med en saadan Postsparebog er i Stand til at foretage Ind- og Udbetalinger paa et hvilket som helst Posthus i hele Landet, saaledes at Folk, hvis Arbejde drager dem fra den ene Del af Landet til den anden, overalt vil kunne indbetale eller faa udbetalt de Penge, de har tilovers eller har Brug for.

Forholdet ligger dernæst saaledes, at Indførelsen af Postsparevirksomheden ikke vil medføre nogen Personaleudgift for Postkontorerne. Ud over Landet ligger Postkontorerne der med deres Personale, Landpostbudene gaar daglig deres Tur, selve Ud- og Indbetalingerne tager ikke længere Tid end nu en almindelig Postanvisningsekspedition, og selv om man vilde forestille sig en meget stærk Benyttelse af Postsparevirksomhed, vil disse Ekspeditioner alligevel i Forhold til det overordentlig store Antal egentlige Postekspeditioner, der foregaar rundt omkring i Posthusene og hos Landpostbudene, kun udgøre en forsvindende Del af Postforretningernes samlede Tid, saaledes at man ikke behøver at frygte for, at Postsparevirksomheden skal gaa ud over Postvæsenets egentlige Arbejde. Postvæsenet staar her med sin Organisation, sit Personale, sine Lokaler rede til at overtage Postsparevirksomheden. Hvis det gaar godt og der bliver en meget stor Omsætning, vil Foranstaltningen naturligvis komme til at betyde nogen Personaleudvidelse paa Hovedpostkontoret. Man har tænkt, at Virksomhedens Hovedkontor skal sammenlægges med Postgirokontoret, og der vil dér blive noget Arbejde med Hensyn til Bogføring af de forskellige Konti, men ellers skulde Organisationen kunne drives uden nogen Forøgelse og i hvert Fald saaledes, at hvis Postsparevirksomheden ikke faar nogen større Tilslutning, har den under alle Omstændigheder ikke kostet Statskassen noget.

Jeg skal nævne de vigtigste Bestemmelser i de vigtigste Paragraffer. Det foreslaas i § 1, at denne Virksomhed drives af Postvæsenet i Forbindelse med dets øvrige Virksomhed, at den altsaa ikke bliver nogen selvstændig Virksomhed. Man har i visse Lande haft en selvstændig Postsparekasse ved Siden af Postvæsenet, men det har vist sig, at der er fremkommet saa megen Gnidningsmodstand, at man de fleste Steder er gaaet tilbage til at lade Postsparevirksomheden ligge under selve

Postvæsenet. I Sverige er man i 1923 gaaet fra at have to Institutioner over til at lægge Postsparevirksomheden ind under Postvæsenet. I § 2 foreslaas det, at Ind- og Udbetalingssteder er samtlige Posthuse, hvorhos Ind- og Udbetaling kan ske gennem de omdelende Landpostbude og Udbetaling endvidere ved Hovedkontoret her i København. Man undtager fra disse Posthuse kun rene Specialkontorer som Avispostkontorer og visse private Postindleveringssteder her i København, ellers skal alle almindelige Posthuse kunne bruges som Sparefilialer.

I § 4 gives Regler for Styrelsen af Virksomheden. Man foreslaar, at Anbringelsen og Forvaltningen af de indstaaende Sparemidler varetages af et Styrelsesraad, bestaaende af Generaldirektøren for Postvæsenet, en Tjenestemand udnævnt af Finansministeren, en Tjenestemand udnævnt af Ministeren for Industri, Handel og Søfart og to Repræsentanter for de danske Sparekasser udnævnte af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling af Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser; desuden kan Ministeren for offentlige Arbejder supplere Raadet med indtil 2 Medlemmer. Ved Siden af dette Styrelsesraad foreslaas der oprettet et Tilsynsraad for at sikre Befolkningens Interesser i Sparemidlernes Fordeling og i den øvrige Postsparevirksomhed. Dette Tilsynsraad bestaar af 4 Medlemmer valgte af Rigsdagen efter Reglerne i Grundlovens § 45. Tilsynsraadet skal hvert Aar afgive Beretning om sin Virksomhed til Rigsdagen og om Tilsynets Bemærkninger i Anledning af Virksomheden.

I § 5 fastslaas, at som almindelig Regel kan en og samme Person ikke have mere end een Postsparekonto, og paa denne kan — bortset fra paaløbne Renter — ikke indstaa mere end 2 000 Kr. til Forrentning. Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med Postsparevirksomhedens sociale Formaal og vil ogsaa være et Værn for Sparekasserne. Der gives Mulighed for at foretage Undtagelser fra denne Maksimumsbestemmelse for Størrelsen af indstaaende Beløb, der er navnlig tænkt paa Danske, der bor i Udlandet, eller Personer, som er udvandret her fra Landet. Hvis Postsparevirksomheden skal være af Betydning for disse, er man nødt til at lade disse Konti være unddraget fra Indskudsbegrænsningen.

I § 7 fastslaas det, at Udbetaling fra en Postsparekonto i Almindelighed finder Sted paa Anfordring, det vil sige uden Op-